

Pater Willem Voesten

Pater Willem Voesten

Naar aanleiding van het feit dat 70 jaar geleden Nederland is bevrijd van de Duitsers, wil ik graag aandacht besteden aan een van de missionarissen, die op het kloosterkerkhof is begraven.

Pater dr. Wilhelmus Gerardus Hubertus (Willem) Voesten, geboren te Venray op 31 juli 1906 en priester gewijd op 10 augustus 1932. Zijn poging om als missionaris naar Nieuw-Guinea te gaan mislukt, omdat hij verzocht wordt om in Rome Kerkelijk Recht te studeren. Hij doet toe en doceert aan het Theologicum van de MSC te Stein en weet zijn werk te combineren met zijn werk als rector van het gezellenhuis en bij de R.K. Werkliedenbond te Heerlen. Tijdens de oorlog biedt hij zich aan om als aalmoezenier mee te gaan met geïnterneerde onderofficieren en militaire krijgsgevangenen in Duitsland. Daar neemt hij twee jaar de geestelijke verzorging op zich in het kamp te Mühlberg aan de Elbe. Dit kampeven heeft hij achteraf de gelukkigste tijd van zijn leven genoemd. Na het oorlogsgeweld en ruwe kampeven kan hij niet echter meer wennen aan een geregeld kloosterleven en vraagt Rome te mogen terugkeren in de lekenstand. Dat wordt hem toegestaan. Na zijn studies sociologie en economie vindt hij een baan in Amsterdam. Hij trouwt met Jiske Alida Elise van Duijn, die in 1976 sterft. Op zijn verzoek wordt hij op 15 augustus 1987 opnieuw opgenomen in het klooster te Stein. Op 7 oktober, de dag van zijn overlijden, legt hij opnieuw zijn kloostergeloften af.

Mühlberg aan de Elbe is een immens interneringskamp met zo'n 400.000 krijgsgevangenen. Honderden Nederlandse krijgsgevangenen zijn er terecht gekomen, ondergebracht in honderden barakken van ieder 800 man, omheind met prikkeldraad, wachttorens en strenge bewaking. 's Morgens om acht uur moet het hele kamp aantreden voor het appél. Dat duurt naargelang de omstandigheden één tot soms wel drie uur. Om twaalf uur krijgt men een 'diner': een kopje pompoen- of koolrabisoep en wat Pellkartoffeln. De soep smaakt alsof er een asbak in is geleegd en tussen de aardappelen in schil zitten altijd wel enkele rotte exemplaren. Om zes uur krijgt een groep van twaalf man één klein model brood. Voor ieder één dikke snee en daarbij soms een afgestroken eetlepel suiker en een stukje margarine. De avondlunch is tegelijk bestemd voor het ontbijt. 's Avonds is er af en toe ontspanning. Om tien uur gaat het licht in de barak uit. Corveewerk bestaat onder meer uit bestrijden van wandluizen in de barakken'.

Zondags gaat men, als de Duitsers dat toelaten, naar de H.Mis. Aalmoezenier dr. Voesten is er voor de katholieken en legerpredikant dominee De Kluis doet de dienst voor de protestanten. Beiden gaan in oktober 1943 vrijwillig in krijgsgevangenschap. Voor deze twee mensen heeft men groot respect en hun werk wordt door de meeste gevangenen zeer op prijs gesteld. De geestelijke verzorging is hard nodig. Sommigen zijn zelfs in het kamp tot het geloof gekomen.

Op 31 juli 1944 hebben de katholieke Nederlandse krijgsgevangenen een boekwerkje aangeboden aan de aalmoezenier Willem Voesten, ter gelegenheid van zijn 38e verjaardag. Dit boekje is voorzien van pentekeningen van het kamp en is ondertekend door alle katholieke krijgsgevangenen. Bijgevoegd twee pagina's, waarin het dankwoord van de krijgsgevangenen wordt weergegeven en één pagina, met één van de pentekeningen en 25 handtekeningen van krijgsgevangenen.

Lees op internet meer over Kamp Mühlberg (Stalag IV B). Daar zijn meer foto's te zien (copyright).

Op 4 mei 2012 is op npo.nl een documentaire getoond over dit kamp, waarin ook beelden van pater Voesten.

http://www.npo.nl/prikkeldraad/04-05-2012/NPS_1204114

Jos Drubers

Grafadoptant grafnummer 122

